

عنوان مقاله:

باغ - سنگرهای شیراز، در جنگ جهانی اول

محل انتشار:

همایش بین المللی فارس در جنگ جهانی اول (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

سیدابوالقاسم فروزانی - استاد دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هر چند در حقیقت، آن چه به راستی موجب افتخار و اشتیاق شیراز است، گلستان و بوستانی است که یکی از شایسته ترین فرزندان این شهر، استاد مسلم ملک سخن، سعدی شیرازی فراهم آورده و خود به درستی در وصف آن گفته است چه کار آیدت ز گل طبقی از گلستان من ببر ورقی گل همین پنج روز و شش باشد وین گلستان همیشه خوش باشد اما بی تردید، صبحگاهان که آنسودا زده باد بهار در گلستان های شیراز عنبر سرشت می خرامید و شمیم عطرآگین نسیم سحری، مشام او را نوازش می داد، جلوه عروسان چمن، آن کمال پوی جمال پسند را به وجد می آورد و بر لطافت طبعش می افزود بامدادی که تفاوت نکند لیل و نهار خوش بود دامن صحرا و تماشای بهار راستی را با چه کلامی زیباتر از سخن سعدی می توان باغ را در بهار به وصف نشست باد صبا را گفته تا فرش زمردی بگسترده و دایه ابر بهاری را فرموده تا بنات نبات در مهد زمینپیروید. درختان را به خلعت نوروزی قبای سبز ورق در بر گرفته و اطفال شاخ را به قدوم موسم 2. «... ربیع، کلاه شکوفه بر سر نهادهدرست است که حتی پیش از هبوط آدم، سروده های روح نواز رند پاکباز شیراز، زینت بخش اوراق دفاتر گل های بهشت بود شعر حافظ در زمان آدم اندر باغ خلد دفتر نسرین و گل را زینت اوراق بود و حافظ از زبان عشق با گوش جان شنیده بود که، عرش نشینان اشعار آبدار او را مرور می کنند و به حافظه ی خویش می سپارند وقت صبح از عرش می آمد خروشی، عشق گفت قدسیان گویی که شعر حافظ از بر می کنند

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168041>

